

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ;...

(Τι άπαντούν αϊ δεσποινίδες)

ΟΗ'

Ἡ δις Δ. ΛΕΚΤΡΑΚΗ (Κεφαλληνία) άπαντά:

«Ἐγὼ τὸν σύζυγό μου τὸν θέλω νά εἶνε ἀρκετὰ καλός. Πολλὰ πλούτη δὲν ζητῶ. Νά μὲ ἀγαπάη ὅμως, ὅπως θά τὸν ἀγαπάω κι' ἐγὼ, νά μὴ κἀνῆ τις τρέλλες πού ἔκανε ὅταν ἦταν ἀνύπαντρος καὶ νά εἶνε ἀφωσιωμένος σὲ μένα. Μὲ ἕναν τέτοιον σύζυγο πραγματοποιεῖται ὁ πιὸ εὐτυχισμένος γάμος, κατ' ἐμέ.»

Ἡ δις ΕΡΑΣΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ (Ἀθηναί) άπαντά:

«Ὁ ἰδανικός σύζυγος, κατὰ τὴ δική μου γνώμη, εἶνε ὁ ἑξῆς:

Φρύδι γαϊτάνι πού νά στεγάσῃ τὰ δυὸ μάτια. Τὰ αὐτιά του μεγάλα, διότι αὐτὸ φανερώνει ἐξυπνάδα. Μουστάκι ἀλά κιάζερ, γιὰ νά δείχνῃ πὼς θά εἶνε ἄνδρας. Ὅσο γιὰ τὰ δόντια, ἄς λείπη καὶ κανένα, ἀρκεῖ νά μὴν ἔχη κανένα ψεύτικο. Μύτη μικρὴ, ἀλλὰ ρουθούνια μεγάλα γιὰ νά μὴν ροχαλίξῃ τὴ νύκτα. Νά ἔχη καὶ ἄλιγη κοιλίτσα, γιὰτὶ λείει ἡ παροιμία: «Ὅποιος ἔχει κοιλιὰ ἔχει καὶ παρά». Πόδια μικρὰ, κι' ἀν' ἀκόμη «εὐωδιάζουν», ἐγὼ θά ἀναλάβω τὴν ἀγχαρία νά τοῦ τὰ πλένω κάθε βράδυ.

Τὰ μαλλιά του νά εἶνε σγουρὰ, ἀλλὰ ὄχι περμανάντ. Τὰ μάτια του νά εἶνε καστανομελάχροινα. Ὅσο γιὰ τὸ ἐπάγγελμα, δὲν μὲ ἐνδιαφέρει, ἀρκεῖ νά ἔχη ψυχὴ.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού θά δημοσιεύσετε τὴν ἀπάντησί μου αὐτὴ, θά ἀνοίξω τὰς ἀγκάλας μου καὶ θά ἀναμένω. Νά εἶνε ἐν τάξει κι' ὄχι λειψός.»

Ἡ δις ΣΟΝΙΑ Γ. Μ. (Καλλιθέα) άπαντά:

«Κατὰ τὴν γνώμην μου, ἰδανικός σύζυγος εἶνε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ὅταν νυμφευθῇ μὲ ἕνα κορίτσι ἀντιλαμβάνεται τὰς ὑποχρεώσεις του ὡς συζύγου καὶ οἰκογενειάρχου. Νά μὴν εἶνε βέβαια πλούσιος, ὅπως δὴποτε ὅμως νά ἔχη τὰ μέσα νά ζήσῃ ἡ οἰκογένειά του ἀνθρωπίνως. Ἐπίσης καὶ ἡ σύζυγος νά προσπαθῇ νά εἶνε πάντοτε πρόθυμος καὶ ὑποχωρητικὴ σὲ κάτι τί πού θά συντελέσῃ στὴν καλὴ διαβίωσίν των. Αὐτὸ, κατὰ τὴν γνώμην μου, εἶνε τὸ ἰδανικὸ καὶ εὐτυχισμένο ζευγάρι.»

Ἡ δις ΓΕΩΡΓΕΤΑ γράφει:

«Δὲν θά μ' ἐνδιέφερε, ἀγαπητὸ «Μπουκέτο», ἂν εἶχα ἕνα σύζυγο ἄσχημο, ἀρκεῖ νά μὴν εἶχε ὕφος ἡλιθίου καὶ νά ἦταν μὲ ἀδρὰ χαρακτηριστικά.

Ἐκεῖνο πού πρό παντός θά ἐπρόσεχα, θά ἦταν ὁ θυμός του. Ἐπειδὴ δὲ ἀσφαλῶς θά τὸν ἐθύμωννα συχνά, θά ἤθελα νά μὴ γίνεταί πρόστυχος ὅταν θυμῶνῃ.

Ὅλα τὰ ἄλλα ἐλαττώματα εἶνε ὑποφερτὰ, ἀρκεῖ νά εἶνε ἐντιμὸς ἄνθρωπος.»

Ἡ δις ΖΑΝΟΥΜΠΑ (Ἰσμηλία - Αἴγυπτος) γράφει:

«Ἄν καὶ εἶμαι τακτικὴ σου ἀναγνώστρια. Ἄρνησα πολὺ νά γράψω τὴν γνώμην μου γιὰ τὸν «ἰδανικὸ ἄνδρα». Διαβάζω μὲ πολλὴν ἐκπληξί τὶς γνώμες τῶν κοριτσιῶν μας! Τάσων λοιπὸν ρομαντικῶν νέαι ὑπάρχουν στὸ 1936 ἀκόμα!

Λοιπὸν, καλὸ μου «Μπουκετάκι», μέσα στὰ τόσα τριαντάφυλλα πού ἔλαβες ἀπὸ τὶς δεσποινίδες μας, λάβε κι' ἐμένα τὴν τσουκνίδα μου!!

«Ἰδανικός σύζυγος! Τί ἰδέα, μὰ τὴν ἀλήθεια! Νέος, ὠραίος, εὐγενής, ὑψηλός, λιγνός, αἰσθηματικός, ξανθός, κατσαρομάλλης, «γόνης» τέλος, ὅπως τὸν θέλουν ἡ δεσποινίδες μας, καὶ ἰδανικός μαζύ;!»

Εἶνε γελοῖον.

Σήμερα νέος ἰδανικός δὲν ὑπάρχει! Μὴ ξεχνοῦμε τι ζοῦμε στὸν 20ὸν αἰῶνα καὶ ὅτι ἡ ἐποχὴ τοῦ Δάντε καὶ τῆς Βεατρίκης ἐπέταξαν πρὸ πολλοῦ, δυστυχῶς, γιὰ τὸν ἀγύριστο! Ἀλλοίμονο σ' ὅσες ὄνειρεύονται καὶ θρῖσκονται στὴ σύννεφα, ἄς προσέξουν καλά, γιὰτὶ ἡ πτώσις εἶνε φοβερὰ ἐνώμαλη καὶ θά μωλωπισθοῦν θανάσιμα!

Ὅσο γιὰ μένα; Ἐγὼ ἀδιαφορῶ γιὰ νειάτα κι' ὠμορφιές! Ἡ οἰκογενειακὴ ζωὴ μ' ἀφήνει ἀσυγκίνητη... Ἐνα γεροντάκι καλοκάγαθο, μὲ πολλὴ θέλησι καὶ ἀνεξάντλητο εἰς ἀνεκτικότητα, πού νά κλείνῃ τὰ μάτια καὶ τὰ αὐτιά ἐθελουσίως κατὰ τὰς περιστάσεις, μοῦ φθάνει. Ἀρκεῖ νά ἔχη τὸν «μπάρμπα-ἀργύρη!». Δὲν εἶνε ἀπαιτητικοὶ καὶ θάναυσοι οἱ γέροι ὅπως οἱ νέοι. Ἐνας τέτοιος δὲν εἶνε βέβαια ἰδανικός γιὰ ὅλες ὡς πρὸς τὰ αἰσθηματά. Μὰ εἶνε ὅμως πολὺ ἱκανοποιητικός γιὰ τὴν ἔμφυτή μας φιλαρέσκεια καὶ γιὰ τὴν ἐλευθερία μας!!»

Ἡ δις Ε. Σ. Κ. (Πειραιεύς) μᾶς γράφει:

«Ἀγαπητὸ μου «Μπουκέτο», θά ἤθελα γιὰ σὺν τροφὴ τῆς ζωῆς μου ἕνα νέο μὲ ψυχικὰ χαρίσματα καὶ σταθερὸ χαρακτήρα. Νά τοῦ ἀρέσῃ ἡ οἰκογενειακὴ ζωὴ καὶ ἡ συντροφιά τῆς γυναίκας του καὶ τῶν παιδιῶν του, δηλαδὴ νᾶνε καλὸς σύζυγος καὶ καλὸς πατέρας. Νά φιλοσοφῇ σὲ κάθε στενοχώρια πού θά συναντήσωμε στὴ ζωὴ μας καὶ μ' ἕνα λόγο νά μὲ ἀγαπᾶ καὶ νᾶνε ἀφωσιωμένος σ' ἐμένα καὶ στὰ παιδιά μας. Τοῦ ὑπόσχομαι ὅμως κι' ἐγὼ πὼς θά εἶμαι τυφλὰ ἀφωσιωμένη σ' αὐτὸν καὶ στὸ σπιτί μας. Ὅταν θά ἔρχεται, θά θρῖσκῃ ἕνα σπιτάκι μὲ ἄκρα καθαριότητα καὶ τάξι κι' ἐμένα καθαρωνυμένη καὶ μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χεῖλη, ὥστε νά εὐχαριστῆται καὶ νά ξεκουράζεται ὅταν ἔρχεται ἀπ' τὴ δουλειά του κουρασμένος. Ὅπως βλέπεις, γιὰ πλούτη καὶ ὠμορφιά δὲν μιλῶ καθόλου, γιὰτὶ ἔχω τὴ γνώμην πὼς αὐτὰ παίζουσι ἐντελῶς δευτερεύοντα ρόλον.»

Ὅσο γιὰ τὸν εὐτυχισμένο γάμο, νομίζω ὅτι δὲν μπορεῖ κανεὶς νά τὸν ὀρίσῃ ἀπολύτως, διότι ἡ τύχη παίζει σπουδαῖο ρόλο σ' αὐτὸν καὶ τόσο οἱ ἐξ ἔρωτος γάμοι ὅσο καὶ ἐκ συνοικεσίου μποροῦν νά ἀποθοῦν εὐτυχεῖς ἐὰν ὑπάρχουν ὠρισμένες προϋποθέσεις.»

Ἡ δις ΖΙΤΑ Π. (Λάρισα), μᾶς γράφει:

«Δὲν μ' ἐνδιαφέρει ἂν εἶνε ξανθός ἢ μελαχροινός, ὠμορφος ἢ ἄσχημος ὁ σύζυγός μου. Τὸν θέλω νά εἶνε τίμιος, ἐξυπνος καὶ μορφωμένος, τοῦλάχιστον ὅσο κι' ἐγὼ γιὰ νά συνεννοῦμεθα. Περιουσία; Ἀρκεῖ ἡ δουλειά του. Προίκα; Ἡ δουλειά μου. Γιατὶ νά μὴ δουλεύω καὶ παντρεμένη; Ὅσο γιὰ τὸν εὐτυχέστερο γάμο, θεωρῶ ἐκεῖνον πού θά πρσελθῇ ἀπὸ μιὰ κανονικὴ ἐξέλιξι ἐνός ἀγνοῦ ἔρωτος. Ὁ γάμος δηλαδὴ πού ἐνώνει δυὸ ὑπάρχεις, μεταξὺ τῶν ὁποῶν ἐπῆλθε ψυχικὴ ἐπαφή, δὲν μπορεῖ παρὰ νά εἶνε εὐτυχισμένος.»

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: ἄλλαι ἀπαντήσεις.